

Despre președinți

Samoila

Nici președinții nu durează,
Se sting și ei
Ca tot ce moare-n vie
Și-atunci mă-ntreb și eu,
Ca orișicare,
De ce își țin poporul
În sărăcie?
Preferă să se plimbe-n lume
Numai ei?
Să vadă locuri
Ce n-au visat vreodată,
Și-apoi se-ntorc ca miala
De mamă ne-nțarcată
Spunându-ne doar vorbe,
Așa, numai să fie,
Când simt că ea, obiala
Se simte că-i trădată.
Cu o blândețe chială,
Mimând și modestie,
Explică plini de fală
Că au și dâșii-un drept,
Ca lumea toată,
La ceea ce numesc
Prea înțelept,
Viață privată.